

מסכת עירובין

פרק ב

א. עוזשין פסין לביראות ארבעה דיומדין, נראהו כשםנה, דברי רבי יהודה. רבי מאיר אומר, שמה, נראהו כנשים עשר, ארבעה דיומדין וארבעה פשותין. גביהם עשרה טפחים, ורחלם שש, ועביהם כל שהוא, וביניהם כמלא שתי רבקות של שלוש ושל בקר, דברי רבי מאיר. רבי יהודה אומר, של ארבע ארבע, קשורות ולא מפרות, אחת נכנשת ואחת יוצאת:

ב. מפר להזכיר לבאר, ובבד שתהא פרה ראשנה ורבה בפנים ושותה. מפר להרחק כל שהוא, ובבד שירבה בפסין:

ג. רבי יהודה אומר, עד בית סאטים. אמרו לו, לא אמרו בית סאטים אלא לגפה ולקריפה, אבל אם היה דיר או סחר, או מקאה או חצר, אפילו בית חמשת כורין, אפילו בית עשרה כורין, מפר. ומפר להרחק כל שהוא, ובבד שירבה בפסין:

ד. רבי יהודה אומר, אם היתה דרכם קרבנים מפסוקו, יסלקנה לאזרין. וחייבים אמורים, איןו אריך. אחד בור קרבנים, ובאר קרבנים, ובאר היחיד, עושין לו פסין, אבל לבור היחיד עושין לו מהצה גבורה עשרה טפחים, דברי רבי עקיבא. רבי יהודה בן הבא אומר, אין עושין פסין אלא לבאר קרבנים בלבד, ולשאר עושין חמורה גבורה עשרה טפחים:

ה. ועוד אמר רבי יהודה בן הבא, הגנה והקרפף שעשו שבעים אלה ושירים על שבעים אלה ושירים, מקפת גדר גבורה עשרה טפחים, מטლין בתוכה, ובבד שהיה בה שומירה או בית דירה, או שתהא סמוכה לעיר. רבי יהודה אומר, אפילו אין בה אלא בור ושיח ומערה, מטלים בתוכה. רבי עקיבא אומר, אפילו אין בה אחת מכל אלו, מטלים בתוכה, ובבד שהיה בה שבעים אלה ושירים על שבעים אלה ושירים. רבי אליעזר אומר, אם היה ארכה יתר על רחבה אפילו אהת, אין מטלים בתוכה. רבי יוסי אומר, אפילו ארכה פי שניים ברוחבה, מטלים בתוכה:

ו. אמר רבי אלעאי, שמעתי מרבי אליעזר, ואפילו היא קביה כור. וכן שמעתי ממן, אנשי חצר ששכח אחד מהו ולא ערבות, ביתו אסור מלאה ניס ולהוציא, לו, אבל להם מקר. וכן שמעתי ממן, שיזאינו בעקבותיהם בפסח. וחזרתי על כל תלמידיו ובקשתי לי חבר, ולא מצאתי:

